

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 4. 4. 2024 v trestní věci obviněného ■■■■■ narozeného ■■■■■ v ■■■■■ hlášeného k trvalému pobytu na adrese ■■■■■ (tj. na adrese ohlašovny pobytu Městského úřadu ■■■■■ t.č. ve výkonu vazby ve Věznici ■■■■■

takto:

Stížnost obviněného ■■■■■ proti usnesení Okresního soudu v Klatovech ze dne 17. 3. 2024 č. j. 0 Nt 7001/2024-9 se podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným výše označeným usnesením Okresní soud v Klatovech rozhodl ve vazebním zasedání tak, že podle § 68 odst. 1 trestního řádu vzal obviněného ■■■■■ do vazby z důvodu uvedeného v § 67 písm. c) trestního řádu.
2. Proti tomuto usnesení si ihned po jeho vyhlášení podal obviněný stížnost, kterou poté písemně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Vyjádřil v ní nesouhlas se závěrem soudem o tom, že by byly naplněny podmínky pro jeho vzetí do vazby. Obviněný označil závěry okresního soudu o tom, že je u obviněného dán důvod vazby předstížené, za nesprávné a nedostatečné. Podle obviněného je nepochybně třeba zohlednit, že se obviněný ke svému jednání doznal, podrobně je popsal, shledal je závadným a opakovaně ho litoval. Vysvětlil také, že pohnutkou k jeho činu byla dosud nevyvrácená skutečnost, že se snažil bránit svou bývalou manželku před nechtěnými intimnostmi ze strany poškozeného. Při úvaze o hrozbě recidivy je tudíž významné, že spouštěčem stíhaného jednání je okolnost, která se téměř s jistotou nebude opakovat. Obviněný rovněž nahlédl závadovost svého jednání, uvědomuje si, že pro něj bude mít trestněprávní následky, počítá s tím, obává se jich a rozhodně není pravděpodobné, že by si pokračováním nebo opakováním závadného jednání chtěl přitížit. Poškozený je navíc ve zdravotnickém zařízení a tam mu jistě napadení nehrozí. Pokud okresní soud konstatuje absenci profesního a osobního ukotvení obviněného v občanském životě, nevěnoval náležitou pozornost sdělení obviněného, že právě v těchto dnech měl nastoupit do nového zaměstnání, o které výkonem vazby téměř jistě přijde. Pokud okresní soud jednou větou zavrhl veškeré ostatní zákonné instituty alternující vazbu, pak je nijak neproověřil, obviněnému nevysvětlil a nenabídl, dokonce je v usnesení ani nejmenoval. Obviněný zdůraznil, že vazba bez jistoty o vině obviněného představuje enormní zásah do osobní svobody, a proto je v rozhodnutí o vzetí do vazby potřeba zvažovat všechny okolnosti svědčící i proti omezení osobní svobody a důvody pro uvalení vazby pak hodnotit zásadně restriktivně. Dle obviněného okresní soud ve smyslu těchto zásad nepostupoval. Spokojil se se zjištěním, že obviněný byl již vícekrát odsouzen a na základě toho dospěl k závěru, že je žádoucí, aby vyšetřování, jemuž obviněný svým přiznáním i projevenou lítostí významně napomáhá, nemohl absolvovat na svobodě. Komu nebo čemu by jeho pobyt na svobodě reálně škodil, není zřejmé. Podle obhajoby u obviněného nebyly dány, ani soudem shledány a formulovány dostatečné důvody pro vzetí obviněného do vazby. Závěrem obviněný navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a rozhodl o propuštění obviněného z vazby.
3. Krajský soud v Plzni z podnětu stížnosti obviněného podle § 147 odst. 1 trestního řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení i správnost postupu předcházejícího řízení. Dospěl k následujícím závěrům:

4. Řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného usnesení, není zatíženo žádnými procesními vadami. Obviněný byl zadržen policejním orgánem dne 16. 3. 2024 v 00:10 hodin. Státní zástupce podal k soudu návrh na jeho vzetí do vazby dne 17. 3. 2024 v 15:55 hodin. Okresní soud o tomto návrhu rozhodoval dne 17. 3. 2024, napadené usnesení vyhlášeno téhož dne v cca 18:50 hodin. Byly dodrženy nejdlejší zákonem přípustné lhůty pro dobu zadržení obviněného, podání návrhu na jeho vzetí do vazby a rozhodnutí o tomto návrhu uvedené v § 77 trestního řádu. Okresní soud vydal napadené usnesení v zákonně provedeném vazebním zasedání, v němž provedl všechny potřebné důkazy včetně výslechu obviněného. Tomu bylo umožněno vyjádřit se k návrhu státního zástupce na jeho vzetí do vazby a k souvisejícím okolnostem. Krajský soud považuje napadené usnesení za věcně správné a zákonné. Okresní soud v jeho odůvodnění vysvětlil, jakými úvahami se řídil při rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby z důvodů takzvané vazby předstížené. Toto odůvodnění odpovídá obecným požadavkům § 134 odst. 2 trestního řádu i zvláštním náležitostem rozhodnutí o vazbě podle § 73c trestního řádu.
5. V této souvislosti je nutno připomenout, že obviněný je na základě usnesení policejního orgánu Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Krajské ředitelství policie Plzeň, Územní odbor [REDAKCE] ze dne 17. 3. 2024 č. j. [REDAKCE], které bylo obviněnému doručeno téhož dne, stíhán pro přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, jehož se měl dopustit v přesně nezjištěné době od 23:00 hod. do 23:30 hod. dne 15. 3. 2024 způsobem blíže konkretizovaným ve zmiňovaném usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání obviněného (a současně i popsáním v odstavci 1. odůvodnění napadeného usnesení).
6. Okresní soud správně nejprve přezkoumával důvodnost trestního stíhání obviněného, přičemž uzavřel, že skutečnosti dosud zjištěné opatřenými důkazy nasvědčují tomu, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání obviněného, se stal, má všechny znaky stíhaného trestného činu a jsou dány zřejmé důvody k podezření, že tento trestný čin spáchal obviněný. S tímto závěrem, pokud jde o zákonnost a důvodnost zahájení trestního stíhání obviněného pro výše uvedené trestný čin, se krajský soud ztotožňuje. Důvodné podezření ze spáchání této presumované trestné činnosti přitom dostatečně plyne kromě výpovědi samotného obviněného učiněné při vazebním zasedání u Okresního soudu v Klatovech i ve své předešlé výpovědi v postavení obviněného u policejního orgánu (v nichž připustil, že poškozeného fyzicky napadl s tím, že jej v návaznosti na předešlé jednání poškozeného, jehož se tento měl dopustit vůči bývalé manželce obviněného, „popadl amok ze žárlivosti a začali se prát“), z úředních záznamů o podaných vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu ze dne 17. 3. 2024 poškozeného [REDAKCE] a bývalé manželky obviněného [REDAKCE] a z dosud opatřených listinných důkazů. V rámci zmíněných podaných vysvětlení se oba jmenovaní shodují v tom, že zranění, která poškozený utrpěl, mu způsobil právě obviněný [REDAKCE] Jimi podaná vysvětlení se však liší nejen mezi sebou navzájem, ale i ve srovnání se zmíněnou výpovědí obviněného, v tom, co předcházelo fyzickému napadení poškozeného ze strany obviněného. Poškozený se v tomto směru o žádném osahávání [REDAKCE] či o tom, že by měl jako první uštědřit obviněnému nějakou ránu, vůbec nezmiňuje. [REDAKCE] se sice v jí podaném vysvětlení (a to v rozporu s tím, co měla tvrdit na místě přivolané hlídce Policie České republiky) zmiňovala o tom, že na ni poškozený sahal, avšak výhradně tím způsobem, že ji začal hladit po ruce, přičemž poté, co mu ona řekla, že je opilý, ať toho nechá, tohoto zanechal, s tím, že v tu chvíli měl obviněný vstoupit do pokoje, kde byla ona s poškozeným, a zvýšeným hlasem měl poškozenému říct: „Co mi saháš na ženu, viděl jsem tě u okna.“ Načež měl dle [REDAKCE] poškozený obviněného udeřit a poté se měli obviněný a poškozený začít prát (mj. i zdůrazňovala, že měl údajně obviněný během toho poškozenému říkat, že mu nechce ublížit, ať toho nechá a vypadne, poškozený na to však nereagoval a prali se dál, rovněž tvrdila, že incident byl rychlý, že se během něj ona schovala celá pod peřinu a křičela o pomoc, nicméně současně uváděla, že neví, jak dlouho byla takto schována pod peřinou, ale že „jediné, co slyšela, byly zvuky od činek asi, jak se tam kluci prali“, co se přesně dělo, neví). K tomu pak je pak nutno dodat, že přestože obviněný i [REDAKCE] takto tvrdili,

že měl min. nějaké údery uštvědit i poškozený obviněnému, z protokolů o prohlídce těla obviněného a poškozeného, vč. pořízené fotodokumentace, je zřejmé, že na rozdíl od poškozeného (na němž byla zjištěna řada zranění, která jsou zadokumentována lékařskou zprávou a jsou i vyjádřena v popisu skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání obviněného), na obviněném bylo zjištěno zranění toliko na pravé ruce (odřené kloub prostředníku na hřbetu ruky o velikosti cca 2x2 cm, malá odřenina na prostředním kloubu na malíčku pravé ruky, odřenina mezi malíčkem a prsteníčkem na hřbetu ruky a oděrka cca 1 cm na loktu) a na levé ruce (odřené prostřední klouby prsteníčku a ukazováčku a oděrky 6x7 cm na nadloktí).

7. Zdejší soud považuje za nutné připomenout a zdůraznit, že v řízení o vazbě v přípravném řízení se otázka případné viny neřeší s konečnou platností. Posuzuje se pouze důvodné podezření, tj. soud se zabývá tím, zda dosud opatřené důkazy skýtají dostatečný podklad pro závěr, že je dáno důvodné podezření, že skutky se staly, vykazují znaky trestného činu a obviněný je podezřelý, že se jich mohl dopustit. Pro rozhodnutí o vazbě jsou zde pro účely této fáze řízení přítom opatřené a shromážděné důkazy ve svém souhrnu jednoznačně dostačující pro závěr o důvodnosti trestního stíhání obviněného. I právní kvalifikace dosud policejním orgánem užitá se pak jeví přiléhavou. K tomu je možno doplnit, že obviněný je v současné době stíhán pro úmyslný trestný čin, za které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice převyšuje dvě léta, proto zde nepřichází v úvahu omezení podle § 68 odst. 2 trestního řádu.
8. Dále je možno uvést, že okresní soud u obviněného důvodně dovedl obavu předpokládanou v ustanovení § 67 písm. c) trestního řádu a v odstavci 7. odůvodnění napadeného usnesení poukázal na konkrétní skutečnosti, které ji zakládají. Ve vztahu k důvodu vazby předstížené shledaného u obviněného je nutno i s ohledem na argumentaci obviněného v odůvodnění jím podané stížnosti zdůraznit následující.
9. Okresní soud důvodně dospěl v tomto směru k závěru, že z dosud opatřených důkazů je zřejmé, že obviněný byl v minulosti již opakovaně soudně trestán. V opisu z evidence rejstříku trestů má již celkem sedm záznamů o předchozích odsouzeních pro různorodou trestnou činnost z období let 2012 až 2021, bylo na něj působeno opakovaně jak nepodmíněným trestem odnětí svobody, tak i druhy trestu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody alternativními. Jemu ukládané tresty neměly na obviněného dostatečný vliv a evidentně jej neodradily od páčání dalšího protiprávního jednání. Současně je třeba zdůraznit, že obviněný byl již opakovaně odsouzen i pro trestnou činnost s prvkem násilí (a to nejen ve věci vedené Okresním soudem v Klatovech pod sp. zn. 3 T 81/2020, o níž se okresní soud zmiňuje v odůvodnění napadeného usnesení) a je proto třeba na něj nahlížet jako na speciálního recidivistu právě v oblasti páčání násilné trestné činnosti (tj. v oblasti druhově totožné trestné činnosti jako v nyní projednávané věci). Z opisů meritorních rozhodnutí o odsouzeních obviněného ve věcech vedených Okresním soudem v Lounech pod sp. zn. 2 Tm 19/2014 a 15 Tm 1/2015 a Okresním soudem v Klatovech pod sp. zn. 1 T 197/2016, 1 T 137/2016, 1 T 167/2016 a 3 T 81/2020, které měl krajský soud v době rozhodování o stížnosti obviněného k dispozici, je přítom zřejmé, že nyní řešenou presumovanou trestnou činnost obviněného v žádném případě nelze označit za nějaký ojedinělý exces obviněného. V minulosti se totiž již opakovaně dopustil (obdobně jako v případě nyní stíhané trestné činnosti) jednání spočívajícího právě v tom, že jinou osobu zcela neadekvátním způsobem fyzicky napadl a ublížil jí tak na zdraví (v jednom případě pak jeho jednání bezprostředně směřovalo dokonce ke způsobení těžké újmy na zdraví). Konkrétně ve věci vedené Okresním soudem v Lounech pod sp. zn. 15 Tm 1/2015 byl odsouzen ještě jako mladistvý za to, že v březnu roku 2014 veřejně a na místě veřejnosti přístupném fyzicky napadl poškozeného ██████ tak, že jej udeřil několikrát pěstí do obličeje, povalil jej na zem a poté jej několikrát kopl do hlavy a následně mu několikrát dupl nohou do oblasti hlavy a levé ruky. Dále pak ve věci vedené Okresním soudem v Lounech pod sp. zn. 1 T 167/2016 byl odsouzen za rozsáhlou trestnou činnost, která spočívala mj. v tom, že dne 27. 8. 2016 v obchodním domě ██████ fyzicky napadl pracovníka ostrahy prodejny ██████ zejména opakovanými ranami pěstí do hlavy, a dále že dne 11. 11. 2016 veřejně a na místě veřejnosti přístupném fyzicky napadl ██████

██████████ kterou ležící na chodníku mj. opakovaně udeřil pěstí do hlavy. V období od ██████ 11. 2016 do ██████ 5. 2019 se obviněný nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody. Krátce po tomto propuštění z výkonu trestu odnětí svobody se však obviněný dopustil další trestné činnosti, za níž byl odsouzen ve věci vedené Okresním soudem v Klatovech pod sp. zn. 3 T 81/2020. Kromě toho byl obviněný, jak vyplývá z jeho opisu z evidence rejstříku přestupků, i v roce 2020 třikrát sankcionován pro přestupkové jednání, které přitom spočívalo mj. v tom, že jinému ublížil na zdraví. Ve zmíněné věci vedené Okresním soudem v Klatovech pod sp. zn. 3 T 81/2020 šlo rovněž o rozsáhlou trestnou činnost, která přitom spočívala mj. v tom, že obviněný dne 31. 5. 2020 v zahradní restauraci před nejméně deseti osobami nečekaně udeřil pěstí do obličeje ██████ ██████ který po úderu upadl na zem, kde ho obviněný opakovaně nejméně desetkrát udeřil pěstí do obličeje, že obviněný dne 8. 6. 2020 v prodejně ██████ před nejméně třemi osobami udeřil pěstí do hlavy ██████ ██████ a vrážel do něj rukama, že obviněný dne 4. 9. 2020 u benzínové čerpací stanice před nejméně třemi osobami udeřil pěstí ██████ ██████ který poté upadl na zem, kde ho obviněný několikrát udeřil pěstí a kopy nohou do hlavy, že obviněný dne 9. 8. 2020 na místě veřejnosti přístupném kopem do hrudi napadl ██████ ██████ druhým kopem jmenovaného srazil na zem, kde ho několikrát kopl do trupu a do hlavy a že obviněný dne 8. 6. 2020 poté, co způsobil jako řidič motorového vozidla dopravní nehodu, před nejméně třemi dalšími osobami fyzicky napadl ██████ ██████ který nehodu viděl a chtěl zavolat lékařskou záchrannou službu, kdy tohoto obviněný opakovaně udeřil pěstí do hlavy, a když jmenovaný poškozený upadl na zem, tak je obviněný kopal, kdy kopy směřovaly na hlavu, krk i tělo (příčemž tímto posledně popisovaným útokem hrozil vznik vážné poruchy zdraví, zejména krvácení dutiny lební či pohmoždění mozku, zlomení chrupavek v krku atd.). V uvedené věci byl obviněný stíhán vazebně (od ██████ 9. 2020), odsuzujícím rozsudkem v ní vydaným ze dne 4. 2. 2021 mu byl uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 41 měsíců, z něhož byl propuštěn dne ██████ 2. 2024. Tzn. že nyní stíhané trestné činnosti značně (tj. spočívající ve značně brutálním útoku vůči poškozenému, což dokládá fotodokumentace jeho osoby pořízená bezprostředně po tomto útoku a lékařské zprávy dokumentující zranění poškozeného) se měl obviněný dopustit krátce, necelý měsíc poté, co vykonal citelný trest odnětí svobody uložený mu mj. za druhově totožnou trestnou činnost jako v nyní projednávané věci.

10. Lze uzavřít, že tyto shora uvedené konkrétní skutečnosti zakládající obviněného obavu z opakování stíhané trestné činnosti se kumulují, intenzita této obavy je silná, přičemž na základě nich je tak dána zcela důvodná a reálná obava, že by v případě propuštění na svobodu mohl opakovat trestnou činnost, pro niž je stíhán a k jejímuž páchání má zjevně sklony. Na základě výše uvedeného je třeba proto odmítnout námitky obviněného zpochybňující tento uplatněný důvod vazby. Na tomto závěru pak ničeho zásadním způsobem nemůže změnit ani obviněným zdůrazňovaná skutečnost, že měl v brzké době nastoupit do nového zaměstnání. K námitkám obviněného je možno dále uvést, že jeho vyjádření, že spáchání nyní stíhané trestné činnosti lituje, je nutno hodnotit v kontextu již výše zmíněných skutečností zjištěných k jeho osobě. Nelze ani akceptovat, že by mohla být u něj shledávaná obava z opakování trestné činnosti zeslabována tím, že ve věci vypovídal a své jednání shledal závadným. Takové vyjádření obviněného k trestné činnosti je pak pro závěr o existenci důvodu vazby předstížené u obviněného s ohledem na již zmíněné okolnosti irelevantní.
11. S přihlédnutím k intenzitě shora uvedených vazebních důvodů danou výše uvedenými konkrétními skutečnostmi se krajský soud ztotožňuje i s názorem okresního soudu, že účelu vazby v době rozhodování nelze dosáhnout jiným opatřením. Důvody vazby u obviněného zejména s ohledem na závažnost presumované trestné činnosti (spočívající ve zcela neadekvátním napadení jiné osoby) a již výše zmiňované skutečnosti zjištěné k osobě obviněného nelze aktuálně nahradit jeho případným písemným slibem dle § 73 odst. 1 písm. b) trestního řádu. Jako nedostatečné pro eliminaci shledaného vazebního důvodu se pak jeví i případné stanovení dohledu probačního úředníka podle § 73 odst. 1 písm. c) trestního řádu, či případná kombinace těchto institutů (k tomu je možno doplnit, že pokud byl v minulosti nad odsouzeným ve věci

vedené Okresním soudem v Lounech pod sp. zn. 15 Tm 1/2015 dohled probačního úředníka vysloven v souvislosti s jemu ukládaným podmíněně odloženým trestem odnětí svobody s dohledem, tak obviněný s probačním úředníkem řádně nespolupracoval a opakované závažné porušení podmínek dohledu ze strany obviněného bylo důvodem k tomu, že bylo následně rozhodnuto o tom, že obviněný původně podmíněně odložený trest odnětí svobody s dohledem vykoná. Totéž lze říci i ve vztahu k předběžným opatřením (§ 73 odst. 1 písm. d) a § 88c trestního řádu). Ani jejich použití v současné době nemůže obavu předpokládanou v ustanovení § 67 písm. c) trestního řádu zcela rozptýlit. Pokud jde o předběžná opatření, ustanovení § 88c trestního řádu uvádí, že soud může obviněnému zakázat, aby dle písm. a) se stýkal s jistými zde uvedenými osobami, dle písm. b) vstupoval do společného obydlí obývaného s poškozeným a do jeho bezprostředního okolí, či se zde zdržoval, dle písm. c) navštěvoval určité nevhodné prostředí či jisté akce a v této souvislosti byl ve styku s určitými osobami, dle písm. d) se zdržoval se na nějakém místě, dle písm. e) vycestoval do zahraničí, dle písm. f) držel či přechovával věci, které mohou sloužit k trestné činnosti, dle písm. g) užíval, držel nebo přechovával jisté návykové látky, dle písm. h) hrál hazardní hry, na hracích přístrojích či se sázel nebo dle písm. i) vykonával určitou činnost svou povahou umožňující opakování nebo pokračování v trestné činnosti. Nic z toho zjevně nemůže vyvrátit obavy, kvůli nimž okresní soud rozhodl o vzetí obviněného do vazby. Měl se totiž dopustit trestné činnosti, jež se nevázala na žádné konkrétní místo. Žádný zásadní význam ve smyslu podstatného zeslabení, natož nahrazení, u obviněného shledávaného důvodu z opakování stíhané trestné činnosti pak nelze s ohledem na výše uvedené ani očekávat od případného uložení zákazu styku s poškozeným. Proto jeho vazbu nemůže nahradit ani žádné z předběžných opatření.

12. Jde-li o zbývající možné instituty či opatření nahrazující vazbu podle § 73 a § 73a trestního řádu, žádná záruka důvěryhodné osoby či zájmového sdružení občanů dle § 73 odst. 1 písm. a) trestního řádu ani peněžitá záruka dle § 73a trestního řádu nebyla nikým soudem nabídnuta, a proto nemá význam se jimi dále zabývat.
13. Krajský soud se zabýval i rychlostí vazebního řízení a koncentrací vyšetřování z hlediska přiměřenosti trvání vazby. Ani v tomto směru stížnostní soud v postupu orgánů činných v přípravném řízení žádné pochybení neshledal.
14. S ohledem na již výše zmíněné skutečnosti je přitom třeba uzavřít, že rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby za těchto okolností, a to i s přihlédnutím k jím v rámci odůvodnění stížnosti uváděným skutečnostem, nelze považovat za nepřípustný zásah do práva obviněného na osobní svobodu. Okresní soud tedy nepochybil, pokud za shora uvedených okolností rozhodl o vzetí obviněného do vazby. Veden výše uvedenými úvahami krajský soud neshledal stížnost obviněného proti napadenému usnesení důvodnou, a proto ji podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Plzeň 4. 4. 2024

JUDr. Ivana Růžičková v. r.
předsedkyně senátu

Vypracovala: JUDr. Martina Hírmanová v. r.